

Forfatter: Skram, Laurids

Titel: BREV TIL: Gyldenstjerne, Mogens FRA: Skram, Laurids (1563-08-11)

Citation: Skram, Laurids: "BREV TIL: Gyldenstjerne, Mogens FRA: Skram, Laurids (1563-08-11)", i *Breve til og fra Mogens Gyldenstjerne og Anne Sparre (2. bind)*, I KOMMISSION HOS G. E. C. GAD, s. 231. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-000743146-006-shoot-L0007431460060221.pdf> (tilgået 04. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve til og fra Mogens Gyldenstjerne og Anne Sparre (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Korsøgaard, 11. April August 1563.

Lavrids Skram til Mogens Gyldenstjerne.

Han forespørger om noget Gods paa Fyen, som han ønsker at faa i Pant for det Laan, som han har ydet Kongen.

Mynn gandske wenliig och kierliig heißen nu och altiit forßennd mett Wor Herre. Kiere her Moghens Gyldenstjerne, frennde och synderliige gode wenn, bethacker jeg etther ßaa gandske høgeliighen och giernne for ßaa megiitt ære och gotth, y meg altiit och vdj ßaa s. 232mange maade vfforskylth giortt och bewiist haffuer, och beßynderliighen for hues ære oc gode y meg bewiiste, nu thet ßiiste jeg war y Kiøffuenhaffn hoes etther. Gud giiffue, thet war vdj myn macht, att jeg thet vdj noghen maade hoes etther (eller noghen aff etthers) wiisthe att kunde forskylde eller giøre noghen then diell, ther y kunde haffue ære eller gott aff, wiilde jeg aff ald myn ringe macht och formue findis ther ßaa godwiilliig tiill, ßom jeg war etthers eghen sønn, ßom jeg etther des plichtug er. Kiere her Moghens och kiere frende, giiffuer jeg etther gandske kierligen tiillkiennde, thet jeg nu war vdj Kiøffuenhaffn effther kon. matts. begiering och ther haffde mett meg, hues guld, ßølf, kieder och klenodie ßom Gud almechtigste meg och mynn kiere hustru vntt och tiillfføgiitt haffuer, effther ßom hans kon. matt. war begierindis, att jeg wiilde forstrecke hans kon. matt. ther met, huilckett jeg och gerne wiilde findis offuerbødiig tiill, ßom jeg myn herre och konning plichtug war. Dog haffde hans kon. matt. tiillforn loffuit meg att wiilde bethencke meg ther for och vnde meg noghet vdj forwaring, saa thet jckj skulde were mynn skade for stoor. Och nu jeg war ther vdj Kiøffuenhaffn hoos hans kon. matt. och bød hans naade thet tiill, tha war ther jnghen sted, ther jeg kunde finde noghet, att thet jo entthen war forpantthet eller forloffuit met liiffs breff, ßaa thet jckj stodt tiill att bekomme. Saa paa thet ßiiste fiick jeg sliig beskeed aff hans kon. matt., att jeg skulde drage hiem och holde hans kon. matt. tiill gode ¹⁾, hues guld, sølf oc pendinge jeg haffde, och lede op, huor jeg kunde finde noghiitt, ther jckj war forpantthet eller vdgiffuit liiffs breff paa, och ßiiden beßøge etther och the andre gode herrer, ßom hans kon. matt. haffuer befalliitt och fuldmacht giiffuit att handle met adellenn vdj the maade; saa skulde jeg s. 233bekomme then forwaring, ther jeg skulde komme skade løs ther fran met. Saa, kiere her Moghens och kiere frennde, hafiuer jeg nu, ßiiden jeg kom hjem, ßøgtt alle wegne om her y landiitt, tha kand jeg slett jntthet finde, ther jeg kand høre eller spørre, ther skall kand staa tiill att bekomme. Saa haffuer jeg raad mett myn suoger Otthe Brade ¹⁾ ther om; tha haffuer hand giortt meg vnderwiisning paa noghet y Fyenn, om huilckett hand paa myne wegne haffuer schreffuit etther tiill, huilckett hans breff jeg nu Bender etther, huor vdaff y well wiider kand forffare bode hans och mynn miening, end jeg nu schriffue kandt. Kiere gode frennde, saa er myn gandske wenliig bønn tiill etther, att y wiilde well giøre och, ßom myn gode thro och loffue staa tiill etther, och bethencke etther vdj thenne ßag och thale ther om met huilcke aff the andre gode herrer, ther y thrøsther tiill ther skulde wiilde were god paa myn ßiide. Och ther ßom y och the gode herrer paa kon. matt. wegne wiilde vnde meg thet vdj forwaring for hues ieg kunde aff sted komme att forstrecke ther paa, tha wiilde jeg giøre, liige ßom mynn suoger Otthe Brade etther paa myne wegne ther om tiill schreffuit haffuer, om thet stod tiill att bekomme, och wiilde met Gudtz hielp well were bode myn herre och konning och mit fæderne riige ßaa nyttiig och brugeliig y alle maade, ßom hannd er, thet nu haffuer. Kiere her Moghens och kiere frende, ther ßom ßamme handell stod tiill att bekomme, tha war jeg fuld giernne begierindis aff etther, att y wiilde well giøre och haffue then vmaghe och schriffue meg ett ord tiill jghen ther paa met thette mit bud, saa wiill jeg met thet aller snariste ßielff komme offuer tiill etther och giøre ther en ende paa. Och ther ßom thet jckj stodt tiill att bekomme, att y tha wiilde well giøre ßom myn gode siecht och byrd och jckj lade s. 234etther mercke for noghen, huem thet war, ther stodt efther ßamme handell, och att thet jckj maatte komme wiidere end hoos etther ßielff. Kiere her Moghens och kiere frende, giører nu her vdj, ßom myn fuldkommeliig gode thro er tiill etther, och forlader meg, thet jeg nu byuder ßaa driisteliig och vfforskylth offuer etther och vmager etther nu ßaa megiitt met thenne myn lange schriffuilße. Ther ßom y vdj noghen maade wiid att bruge meg etther eller noghen aff etthers tiill thienniste, ære eller gode, skall y altiit haffue att raade och byude offuer meg ßom offuer enn etthers beßynderliig gode wener och then, ther altiit gerne giører, hues etther kiertt er. Her mett wiill jeg nu och altiit haffue etther met alth, hues etther kiertt er, then almechtiste herre och Gud ewiig och ewindeliig befalliid. Wiill y well giøre och haffue then vmage och ßiige etthers kiere hustru mange m gode neither paa myne wegne, och lader Marinne ¹⁾ ßiige bode etther och hinder mange m gode neither. Schreffuit paa Korsøgaard onßdaghen nesth effther sanctj Laurentj dag anno etc. 1563.

Lauriitzs
Schram.

Kiere her Moghens, kiere frende, giører nu ßaa well for ald hues gode och loffue jeg stiller tiill etther, och lader huercken Otthe Bradis eller thette breff komme andre for øgne end etther ßielff, førre Gud wiill, jeg kommer etther ßielff tiill ordtz.

(Bagpaa: Spor af Seglet og Udskriften:)

Erlig welbyrdug manndt och strengge riidder her Moghens Gyldenstjerne tiill Stierneholt, kon. matts. stadtholder vdj Kiøffuenhaffn, myn kiere frende och beßynderliig gode wenn, gandsche wenliighen tiillschreffuith.

